

2. И като чухъ че на Еврейский языкъ имъ говоряше, показахъ по голѣмѫ тишинѫ ; и рече :

3. Азъ съмъ человѣкъ Іудеинъ, роденъ въ Тарсъ Киликійскыи, и въспитанъ въ тойзи градъ при нозѣ-тѣ Гамаліловы, изученъ точно въ отцепрѣданный-тѣ законъ, и ревнителъ Божій бѣхъ, както сте вы всинца днесъ :

4. И гонихъ до смърть *послѣдователи-тѣ* на това ученіе, като вързувахъ и прѣдавахъ въ тьмницы мѫжіе и жены ;

5. Както ми свидѣтелствува и първосвященникъ-тѣ, и всичко-то старѣйшинство ; отъ които бѣхъ зѣлъ и писма до братія-та, и отхождахъ въ Дамаскъ, да докарамъ вързаны въ Йерусалимъ, и тѣзи които бѣхъ тамъ, за да гы накажжтъ.

6. И когато вървяхъ и наближихъ Дамаскъ, около пладнѣ, внезапно бляскъ около мене свѣтлина голѣма отъ небе-то ;

7. И паднѣхъ на земѣ-тѣ, и чухъ гласъ който ми казуваше : Савле, Савле, що мя гонишъ ?

8. А азъ отговорихъ : Кой си ты, Господи ? И рече ми : Азъ съмъ Іисусъ Назорянинъ, когото ты гонишъ.

9. А тѣзи които бѣхъ съ мене, свѣтлинѣ-тѣ видѣхъ, и ся уплашихъ, но гласъ-тѣ на тогозъ който ми говоряше не чухъ.

10. И рѣкохъ : Що да сторїжъ, Господи ? И Господъ ми рече : Стани та иди въ Дамаскъ ; и тамъ ще ти ся каже за всичко що ти е отредено да сторишъ.

11. И понеже отъ блескъ-тѣ на свѣтлинѣ-тѣ, изгубихъ зрѣніето си, поведохъ мя за рѣкъ дружина-та ми, и влѣзохъ въ Дамаскъ.

12. И иѣкой си Ананія, человѣкъ благочестивъ по закону, свидѣтелствуванъ отъ всички-тѣ *тамо живущы Іудеи*,

13. Дойде при мене, и като застанѣ надъ мене рече ми : Савле, брате, прогледай ; и азъ на часъ-тѣ погледнѣхъ на него.

14. А той рече : Богъ на отцы-тѣ ни прѣдназначилъ тя е да познаешъ неговѣ-тѣ волї, и да видишъ Праведника, и да чуешъ гласъ отъ неговы-тѣ уста ;